

gemaakt voor de Amerikaanse toerist want

Een korte samenvatting van onze CANADA reis in september 2013. door Hans Kramer

Na eerst overnacht te hebben in een Schipholhotel konden we de volgende morgen 3 september om 07.00 uur 's morgens inchecken en vlogen we om 09.30 met AirTansat naar Toronto.

Na 9 uur vliegen en een tijdsverschil van 6 uur landden we om 13.30 uur op het vliegveld van Toronto en ik voelde me meteen weer "thuis".

Na de douane hebben we de gehuurde JEEP KOMPAS opgehaald en met even de tanden op elkaar en de billen samengeknepen door de het drukke verkeer Toronto uit, maar al gauw reden we op heerlijk rustige wegen.

Onze eerste stop is Niagara waar we voor 3 dagen een appartement hadden gehuurd. Als je het in Nederland over een appartement hebt denk je aan een flat, nee hier hadden we een privé ruimte in een gedeelte van een grote Bungalow met een loei van een tuin met grote barbecuepatio en zwembad. De auto uitgepakt en wat we altijd deden als we ergens aankwamen, buiten in de zon een lekkere borrel gedronken (meegenomen van Schiphol 1 ltr.p.p. toegestaan, waar we net niet mee uitkwamen). De volgende morgen via de wijnroute naar Niagara on the Lake, bekend van de Burgeroorlog, en de dag daarop naar Niagara Falls, die blijft indrukwekkend. Nog even door de kermisstraat gelopen, zo on-Canadees, maar deze is speciaal

Amerika en Canada wordt daar slechts gescheiden door een brug.

's Middags naar Butterfly

Conservatory waar je tussen honderden prachtig gekleurde Butterfly's loopt. Daarna de White Water Walk gelopen waar je prachtig kunt raften en toen terug naar huis om lekker uit te rusten om de volgende dag weer op pad te gaan.

Met 'n stop van 1 dag in Port Dover, richting Port Stanley gereden, deze plaatsjes liggen aan Lake Erie. Dit alles rijdt heerlijk ontspannend, zeker omdat je op de prachtigste plekjes even kunt stoppen voor een kopje koffie of lunch, om dan vervolgens op ons volgende adres aan te komen, St. Thomas in dit geval.

Een prachtig gebied waar we voor 3 dagen een amazing basement hadden gehuurd met sauna, hot tub en ontzettend veel privé ruimte rondom, met 2 cabins waar je overdag heerlijk kon ontspannen met uitzicht op eindeloze natuur in de buurt. Eén van die dagen hebben we een natuurpark bezocht, eigenlijk belachelijk zo'n park, want alles is eigenlijk natuur.

In St.Thomas getracht een prepaid kaart voor onze wifi router te kopen, wat helaas niet lukte omdat ze dan een Canadese bankgarantie willen hebben en hoe graag ik die zou willen hebben krijg ik die niet als toerist (moet ik me toch maar een cottage aanschaffen).

1 dag een uitstapje gemaakt naar Port Burwell waar een heuse onderzeeër op de kant staat, helemaal intact, als ze hem te water zouden laten kan hij zó weer dienst doen. De onderzeeër was in groepjes te bezichtigen maar omdat ik enigszins last van claustrofobie heb leek het mij niet verstandig.

Na een paar heerlijke relaxte dagen hebben we met tegenzin afscheid genomen van deze fantastische plek en zijn we richting Grand Bend gereden, een leuk kustplaatsje aan Lake Huron, verder gereden naar Goderich ook aan Lake Huron, deze meren zijn echter niet te vergelijken met het IJsselmeer hier, maar zijn meer binnenzeeën waar ook zeeschepen op varen. Er kwam net zo'n groot graanschip binnen die op eigen kracht het inloopkanaal invoer, waar hij bovendien nog een scherpe draai moest maken.

Het was prachtig weer, zodat ik ook nog maar even een duik in het water nam vanwaar ik naar Amerika zou kunnen zwemmen, daar zou ik dan wel een dag of wat voor nodig hebben dus ben er maar weer uitgekomen omdat Leny dan alleen verder zou moeten.

De volgende dag onze weg vervolgd langs Lake Huron naar Southampton, wat beroemd is om de prachtige zonsondergang. Pal aan het Lake hadden wij een appartement gehuurd. Southampton heeft een leuk klein vissershaventje waar de vissers ter plekke hun verse vis verkopen.

Van daaruit naar Bruce Peninsula National Park waar we de Bruce Trail hebben gelopen, het eerste stuk samen, maar helaas

kon Leny niet verder dus heb het laatste stuk alleen gelopen, wat eigenlijk het mooiste stuk was, heel indrukwekkend. Het National Park ligt op een schiereiland met aan de ene kant Lake Huron aan de andere kant Georgian Bay.

Onze reis gaat verder richting Gravenhurst, een mooi merengebied dat een uitloper is van Lake Simcoe, daarna naar North Bay aan Lake Nipissing waar vandaan de trein naar Moosonee, het noordelijkst bewoonde plaatsje in Noord Ontario gaat.

In North Bay het Air Museum bezocht. Het museum is een vliegende levende geschiedenis, gewijd aan de vliegtuigen en treinen van de tweede wereldoorlog.

Omdat we al verschillende malen in het Algonquin Provincial Park waren geweest zijn we nu boven langs gegaan vanaf North Bay naar Mattawa via Deep River, Pembroke, Arnprior naar Kanata, een voorstad van Ottawa. In Carleton Place zijn we 2 dagen gebleven zodat we ook nog naar Stittsville konden, om langs te gaan bij een schoonzusje van Leny haar broer, even koffie drinken was de bedoeling maar we kwamen niet weg voor we ook meegegeten hadden. Leuk om te horen hoe ze in 1963 zonder iets in Canada terecht waren gekomen en door hard werken en het nu goed voor elkaar hadden, waaruit blijkt dat er daar kansen genoeg zijn als je er tenminste voor wilt gaan. Bij mij begon het wéér te kriebelen.

De volgende dag via Smiths Falls, waar we de Locks 29a , 31, en 32 hebben bekeken, naar Perth, een heel mooi en leuk historisch plaatsje.

Onderweg begint the Indian Summer al hier en daar zijn intrede te doen.

De volgende dag naar Palmer Rapids waar Corrie, een kennis van ons, woont en waar we elke keer als we in Ontario zijn voor een dag of 4 verblijven. Zij heeft daar een onnoemelijk groot gebied in eigendom met een eigen meer, een berg en prachtige wilde natuur.

De laatste keer dat we er waren ging ik 's avonds nog even in mijn eentje de berg op en hoorde plotseling wat kraken. Goed rondgekeken maar ik zag niets, toch leek het mij verstandiger om terug te gaan. Toen anderen de volgende dag de berg opgingen kwamen ze terug met een klomp berenpoep dus had ik het goed ingeschat om terug te gaan.

Op Corrie's terrein staat haar eigen huis, een groot landhuis, waar wij verbleven, en een cottage aan het meer, plus de nodige schuren. Het enige nadeel is dat het enigszins afgelegen ligt, je moet wel precies weten hoe je er komen moet via zandwegen heuvel op en heuvel af.

Dit is haar site, dan kun je het zelf eens bekijken. <http://www.canada-landhuis.nl>

Na 5 heerlijke rustige dagen gingen we naar het zuiden richting Toronto. Nog 3 dagen in het plaatsje Tweed blijven hangen en daar weer de omgeving verkend.

Onderweg eerst nog een bezoek gebracht aan Peterborough waar de grote Lift Lock van de Trent-Severn Waterway is. Deze Lift Lock overbrugt een verschil van bijna 20 meter en doet daar 10 minuten over. De hoogte van de torens is bijna 31 meter, de afmetingen van de bakken waar je invaart

zijn 42.50 x 10 x 2.13 meter. In een bak gaat 1040 kubieke meter water en hij weegt gevuld 1500 ton. De hele route bestaat uit 45 locks en is 387 km lang.

Toen moesten we echt terug naar Toronto, alwaar we nog 3 dagen in deze wereldstad verbleven, met o.a. een bezoek aan "HONEST ED" een unieke Store die dit jaar waarschijnlijk gaat verdwijnen.

De laatste avond een afscheidsdiner in ons favoriete restaurant "Olifant Castle". Met pijn in ons hart namen we de volgende dag voor een jaar afscheid van Canada.

Naschrift van de redactie:

In dit nummer is onvoldoende ruimte om de kaart van de Trent-Severn Waterway te plaatsen. Misschien wil Hans in een volgend nummer iets meer vertellen over deze vaar-route. 't Is niet naast de deur, maar erg interessant!

